

Logopeda

ZAJĘCIA LOGOPEDYCZNE W PRZEDSZKOLU

ROK SZKOLNY 2018/19

Prowadzący: mgr Renata Cendro

Rozwój mowy dziecka do 7 roku życia:

Wiek dziecka:

Pierwszy miesiąc życia: Dziecko komunikuje się za pomocą krzyku.

2 - 3 miesiąc życia: Niemowlę zaczyna wydawać przypadkowe dźwięki jest to tzw. głuźnienie albo gruchanie.

6 miesiąca życia: W drugiej połowie pierwszego roku życia obserwujemy gaworzenie czyli powtarzanie usłyszanych dźwięków np. *ma-ma-ma, ba-ba-ba, da-da-da*

1 - 2 rok życia: Dziecko używa wszystkich samogłosek: *a, o, e, u, i, y*.

Wymawia następujące spółgłoski: *p, b, m, t, d, n, k, ś* czasem, pozostałe spółgłoski zastępowane są innymi o zbliżonym miejscu artykulacji. Dziecko upraszcza grupy spółgłoskowe, wymawiając najczęściej pierwsze sylaby lub końcówki.

Z końcem pierwszego roku życia pojawiają się pierwsze wyrazy: *mama, tata, baba*.

2 - 3 rok życia: W mowie dziecka pojawiają się proste zdania.

Dziecko wymawia wszystkie samogłoski w tym również nosowe *ą* i *ę*, chociaż w jego mowie mogą występować odstępstwa, np. zamiana samogłosek *a=o; e=a; i=y*.

Dziecko wymawia następujące spółgłoski: w, f, wi, fi, ś, ź, ć, dź, ń, l, li, k, g, ch, ki, gi, chi, j, t, s, z, c, dz.

Zwiększa się liczba wypowiedzianych słów. W wieku 2 lat jest ich około 300, w wieku 3 lat ok. 1000.

4 - 5 rok życia: Pojawiają się głoski: sz, ż, cz, dż, choć mogą być jeszcze wymawiane jak s, z, c, dz.

5 - 6 rok życia: Utrwalane są głoski: sz, ż, cz, dż. Mowa dziecka jest w zasadzie zrozumiała. Głoska r powinna być już wymawiana.

U dzieci sześciolletnich mowa powinna być już opanowana pod względem dźwiękowym.

7 rok życia: Dziecko ma już opanowaną technikę mówienia.

Istotnym elementem profilaktyki wad wymowy jest świadomość rodziców i najbliższego otoczenia dziecka.

Uwaga Rodzice!

Istnieją czynniki wpływające na rozwój wad wymowy, które możecie zminimalizować lub wyeliminować. Należą do nich:

- długie używanie smoczka (powyżej 1 r. życia)
- picie przez smoczek
- podawanie dzieciom rozdrobnionych, przetartych pokarmów
- niesprawne narządy artykulacyjne
- słabe napięcie mięśni twarzy i języka
- nieprawidłowy tor oddychania (przez usta)
- negatywne wzorce

Uwagę Rodziców powinno zwrócić, gdy:

- dziecko ma stale otwarte usta
- widoczna jest asymetria twarzy dziecka, np. wykrzywianie ust
- niska sprawność pracy narządów mowy
- dziecko głośno mówi (zawsze)

- nie wykonuje poleceń, nie odpowiada na pytania od razu, robi to po kolejnym powtórzeniu poleceń (może występuje wada słuchu)

We wrześniu rozpoczęło się badanie mowy przedszkolaków.

Celem tych badań jest wyłonienie dzieci wymagających opieki logopedycznej. Każdy przedszkolak spotka się z logopedą w celu zdiagnozowania mowy.

Badanie logopedyczne obejmuje:

- badanie sprawności aparatu artykulacyjnego
- badanie funkcji połykowej i oddechowej
- badanie budowy aparatu artykulacyjnego (zgryz, wędzidełko podjęzykowe, podniebienie)
- badanie artykulacji(wymowy) głosek na materiale obrazkowym
- badanie nadawania i rozumienia mowy
- badanie poprawności i płynności mowy

Drogi Rodzicu!

Jeżeli u Twojego dziecka stwierdzono wadę wymowy, motywuj je do korzystania z zajęć logopedycznych. Ty także powinieneś pomóc swojemu dziecku pamiętając o tym, że terapia ta ma miejsce nie tylko podczas zajęć logopedycznych.

Proszę o założenie dziecku zeszytu lub segregatora na ćwiczenia do pracy w domu.

Proszę o zapoznanie się z poniższymi zasadami.

ZASADY TERAPII LOGOPEDYCZNEJ:

1. Terapia logopedyczna jest nieobowiązkowa, rozpoczyna się po otrzymaniu przez logopedę pisemnej zgody od rodziców.
2. Rodzice są zobowiązani do systematycznego utrwalania ćwiczeń z dzieckiem w domu. Ćwiczenia powinny trwać 10 - 15 minut dziennie.

Od regularności ćwiczeń zależą efekty terapii.

3. W razie potrzeby logopeda kieruje dziecko na dodatkowe badania specjalistyczne (laryngologiczne, ortodontyczne, foniatryczne, psychologiczne).
4. Indywidualne zajęcia logopedyczne odbywają się we wtorki i czwartki.
5. Konsultacje z Rodzicem będą odbywać się po wcześniejszym umówieniu terminu z logopedą (również wychowawca grupy III).
6. Wypowiedzi osób z najbliższego otoczenia powinny być poprawne.
7. Do dziecka mówcie dużo, ale powoli, wyraźnie, krótkimi zdaniami, o rzeczach dla niego zrozumiałych. Powtarzaj i rozbudowuj zdania dziecka, np. „To jest pies.” „To jest duży pies”.
8. Nie zawstydzaj dziecka, nie śmiej się z wadliwej wymowy, hamuje to chęć do mówienia, a w konsekwencji zaburza dalszy rozwój mowy.